

Usnesení

Okresní soud v Pelhřimově rozhodl předsedkyní senátu JUDr. Miloslavou Jarošovou jako samosoudkyní ve věci

umístěná:

bytem trvale [REDAKCE]
t.č. Dům sociálních služeb [REDAKCE]
se sídlem [REDAKCE]

pro toto řízení zastoupená procesním opatrovníkem
JUDr. Karlem Zachem, advokátem AK se sídlem Pelhřimov,
Třída Legií 876

za účasti:

Město [REDAKCE] coby veřejný opatrovník

Dům sociálních služeb [REDAKCE], se sídlem [REDAKCE]
coby poskytovatel služeb

o vyslovení nepřipustnosti držení v zařízení sociálních služeb

takto :

I.

Soud **vyslovuje, že další držení umístěné [REDAKCE]** v zařízení sociálních služeb, a to v Domě sociálních služeb [REDAKCE] se sídlem [REDAKCE] **je přípustné.**

II.

Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

III.

Soud **přiznává** opatrovníku z řad advokátů JUDr. Karlu Zachovi za zastupování umístěné v tomto řízení **náklady** v celkové výši 1573 Kč, které budou hrazeny státem.

IV.

Česká republika **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění

Usnesením Okresního soudu v Pelhřimově ze dne ze dne 30.11.2021, č.j.3 Nc 422/2021-20, bylo Město [REDAKCE] jmenováno veřejným opatrovníkem [REDAKCE] podle ust. § 465 o.z. Toto rozhodnutí bylo v rámci odvolacího řízení vyvolaného odvoláním [REDAKCE] následně potvrzeno usnesením Krajského soudu v Českých Budějovicích, pobočka Tábor, ze dne 22.3.2022, č.j. 15 Co 57/2022-59. Již v průběhu opatrovnického řízení dávala posuzovaná [REDAKCE]

Vobnášilová opakovaně najevo nesouhlas s uvedeným řízením, jakožto i nesouhlas se svým pobytem ve shora uvedeném zařízení sociálních služeb, tento nesouhlas však vzala zpět.

Dne 9.6.2022 bylo zdejšímu soudu doručeno oznámení Domu sociálních služeb [REDAKCE] dále DSSP) o projevu vážně míněného nesouhlasu uvedené klientky s poskytováním pobytové sociální služby podle zák. č. 108/2006 Sb. Z tohoto oznámení vyplývá, že dne 9.6.2022 se uskutečnilo v DSSP setkání týmu pracovníků z důvodu projevení vážně míněného nesouhlasu uvedené klientky, která uvedla, že trvá na výpovědi smlouvy o poskytování pobytové sociální služby a písemně požádala o její ukončení ke dni 30.6.2022.

Dotazem na DSSP soud zjistil, že smlouvu poskytováním pobytové sociální služby v domově se zvláštním režimem uzavřela umístěná ještě před tím, než jí byl soudem jmenován opatrovník.

S ohledem na výše uvedené skutečnosti postupoval soud podle ust. § 84 z.ř.s. a usnesením ze dne 24.6.2022, č.j. 3L 7/2022-9, na podnět umístěné zahájil řízení o vyslovení nepřipustnosti držení umístěné v zařízení sociálních služeb, když zároveň v souladu s st. § 83 odst. 2 z.ř.s. umístěné jmenoval jako opatrovníka výše uvedeného advokáta, který ji zastupoval i v opatrovnickém řízení a je tak s její situací náležitě obeznámen.

Soud navštívil dne 27.6.2022 umístěnou v DSSP a za přítomnosti pověřené pracovnice Města [REDAKCE] a sociální pracovnice DSSP [REDAKCE] umístěnou ve věci vyslechl. Soud umístěnou seznámil se smyslem tohoto řízení a poučil ji ve smyslu ust. § 84 a násl. z.ř.s., jakož i o podstatě institutu opatrovnictví podle ust. § 465 o.z. Při tomto pohovoru soud zjistil, že umístěná se projevovala poměrně koherentně, bylo však zjevné, že na svou situaci nemá reálný náhled a odmítá přijmout fakt, že jí byl pravomocně podle ust. § 465 o.z. jmenován opatrovník k ochraně jejích zájmů. Bylo zjevné, že umístěná je vůči poskytovateli služeb, vůči veřejnému opatrovníku i vůči soudu velice negativně nastavena, přičemž je přesvědčená a opakovaně tvrdí, že danou situaci zaviniily její dcery, které viní z toho, že ji protiprávně umístily do DSSP. Umístěná má tendenci zlehčovat své zdravotní problémy (diabetes, omezená hybnost o francouzské holi), některé své zdravotní limity vehementně popírá (např. počínající stařeckou demencí). Umístěná má nereálné představy o samostatném životě ve svém bydlišti, tvrdí, že se o sebe, o domácnost i o svůj dům dokáže postarat. Při konfrontaci s jejími bytovými poměry (starší zanedbaný dům s kotelnou ve sklepe a koupelnou v patře, kde umístěná bydlela sama), tvrdila umístěná, že má krásné bydlení a bagatelizovala pravděpodobné potíže související s výše popsaným charakterem jejího bydlení na adrese jejího trvalého bydliště. Při konfrontaci s fotodokumentací pořízenou veřejným opatrovníkem dne 24.5.2022 v trvalém bydlišti umístěné, která zachycuje značný nepořádek a celkovou zanedbanost bytu a domu, umístěná z neutěšeného stavu své domácnosti opět vinila své dcery, které mají do domu přístup. Umístěná razantně odmítla i možnost svého umístění na běžné oddělení DSSP, jakož i možnost budoucího přemístění do vhodného zařízení sociálních služeb v místě jejího trvalého bydliště. Ze strany soudu byla umístěná upozorněna na reálná rizika následků jejího případného propuštění z péče DSSP vzhledem k jejímu zdravotnímu stavu, charakteru a stavu jejího bydlení a dalších rozhodných skutečností (nepříznivé finanční poměry umístěné a nefunkční vztahy s rodinou), tyto okolnosti však umístěná odmítá brát na zřetel. Bylo zjevné, že umístěná nemá reálnou představu o svých finančních možnostech ve vztahu k samostatnému životu ve svém bydlišti.

Veřejný opatrovník vyjádřil (při jednání v DSSP dne 27.6.2022, jakož i v písemném vyjádření doručeném zdejšímu soudu téhož dne) nesouhlas s propuštěním umístěné z péče DSSP, a to jak

s ohledem na nepříznivý zdravotní stav umístěné, tak i s ohledem na stav jejího domu, nedostatečné finanční zajištění a nefunkční rodinné vztahy, kdy nelze spoléhat na pomoc rodiny. Veřejný opatrovník k doporučení soudu, aby vzhledem k odporu umístěné vůči dalšímu pobytu a službám DSSP, zmapoval možnosti poskytování terénní pečovatelské služby v místě bydliště umístěné, upozornil na možná úskalí související s nedostatečnými finančními možnostmi umístěné pro úhradu takových služeb, jakož i s přihlédnutím k v minulosti projevenému nesouhlasu umístěné s poskytováním těchto služeb. Veřejný opatrovník konstatoval, že v tomto ohledu bude žádat o vyjádření praktického lékaře umístěné.

Podle § 84 odst. 1 z.ř.s. je-li člověk umístěn v zařízení sociálních služeb na základě smlouvy, kterou s poskytovatelem služeb uzavřel jeho opatrovník a je-li důsledkem tohoto umístění omezení jeho osobní svobody, může soud rozhodnout o vyslovení nepřipustnosti jeho dalšího držení v tomto zařízení sociálních služeb. Soud je povinen věc projednat a rozhodnout přednostně a s největším urychlením. Dospěje-li k závěru, že další držení v zařízení sociálních služeb není nezbytné nebo že je toto držení nepřiměřené, rozhodne o vyslovení nepřipustnosti držení člověka v zařízení. Vyslovil-li soud nepřipustnosti dalšího držení, doručí se toto rozhodnutí do 24 hodin od jeho vydání umístěnému člověku, dále jeho zástupci, opatrovníkovi pro řízení a poskytovateli sociálních služeb. Soud zároveň učiní jiná vhodná opatření, aby se člověk mohl s obsahem rozhodnutí seznámit a měl jej k dispozici.

Ačkoli v daném případě smlouvu poskytováním pobytové sociální služby v domově se zvláštním režimem uzavřela umístěná s DSSP coby poskytovatelem sociálních služeb ještě před tím, než jí byl soudem jmenován opatrovník, postupoval zdejší soud s přihlédnutím k následnému pravomocnému jmenování opatrovníka umístěné podle § 465 o.z. a nesouhlasu opatrovníka s ukončením služeb podle uvedené smlouvy, analogicky podle § 84 a násl. z.ř.s. Soud tedy v tomto řízení zvažoval, zda je držení umístěné v DSSP přiměřené a nezbytné.

Za výše popsaného skutkového stavu, kdy je soudu z nedávného opatrovnického řízení známo, že se umístěná ocitla v péči DSSP z důvodu svého dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu vyžadujícího každodenní pomoc (viz. lékařská zpráva Nemocnice Tábor ze dne 1.2.2021, zpráva psychiatricky [redacted] rozhodnutí Úřadu práce ČR, Krajská pobočka v Českých Budějovicích, Kontaktní pracoviště v Táboře ze dne 24.3.2021, zhlednutí posuzované realizované dne 21.10.2021 zdejším soudem v DSSP, účastnická výpověď dcery posuzované [redacted] při jednání konaném u zdejšího soudu dne 30.11.2021) a kdy je zjevné, že umístěná nemá na svou situaci reálný náhled a shora popsanou realitu popírá či bagatelizuje, nelze považovat další držení umístěné v DSSP za nepřiměřené a nikoliv nezbytné. Soud bral v potaz argumenty veřejného opatrovníka, jakož i aktuální zjištěný skutkový stav, kdy umístěná nemá v místě svého trvalého bydliště zajištěnou žádnou formu pečovatelské služby ani jistotu pomoci rodiny a kdy je zjevné, že její samostatná existence v neutěšených poměrech jejího domova by pro ni byla vzhledem k jejímu zdravotnímu handicapu na zdraví a životě ohrožující. Podle názoru soudu jsou tudíž dány zákonné důvody dalšího držení umístěné v zařízení sociálních služeb, tedy v DSSP.

Výrok II. o nákladech řízení učinil soud dle ust. § 23 z.ř.s. . Výrok IV. souvisí s charakterem tohoto řízení, náklady znalečného tedy budou hrazeny ze státních prostředků, bez nároku státu na úhradu těchto nákladů řízení.

Výrokem III. tohoto usnesení přiznal soud advokátovi JUDr. Karlu Zachovi za zastupování umístěné v tomto řízení náklady v celkové výši 1573 Kč, vypočtené dle vyhl. č. 177/1996 Sb. (za

1 úkon právní pomoci snížený á 1000 Kč + 1 x RP ve výši 300 + 21% DPH ve výši 273 Kč). Tyto náklady budou podle ust. § 140 odst. 2 o.s.ř. hrazeny státem.

Poučení :

Proti tomuto rozhodnutí usnesení lze podat odvolání do 15ti dnů ode dne jeho doručení ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích, pobočka Tábor, prostřednictvím soudu podepsaného

Pelhřimov, 29.6.2022

JUDr. Miloslava Jarošová
samosoudkyně

USNESENÍ

Krajský soud v Českých Budějovicích – pobočka v Táboře – rozhodl jako soud odvolací v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Roberta Ožvalda a soudců JUDr. Ivany Kosové a JUDr. Marcely Pechové ve věci

umístěné:

bytem Dům sociálních služeb [redacted]
sídlem [redacted]
zastoupená procesním opatrovníkem JUDr. Karlem Zachem,
advokátem, sídlem Třída Legií 876, 393 01 Pelhřimov

za účasti:

Město [redacted] IČ 00248789
sídlem nám. Svobody 320, 395 01 Pacov
jako veřejný opatrovník
Dům sociálních služeb [redacted] s. r. o. IČ 63893703
sídlem [redacted]
jako poskytovatel služeb

o vyslovení nepřipustnosti držení v zařízení sociálních služeb

o odvolání umístěné proti usnesení Okresního soudu v Pelhřimově ze dne 29. 6. 2022 č. j. 3 L 7/2022-41

takto:

- I. Usnesení soudu I. stupně, vyjma výroku v odstavci III. o odměně procesního opatrovníka, který zůstává nedotčen, se **potvrzuje**.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů odvolacího řízení.

Odůvodnění:

1. Citovaným rozhodnutím soud I. stupně vyslovil, že další držení umístěné v zařízení sociální služby je přípustné. Dále rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, že Česká republika nemá právo na náhradu nákladů řízení a že procesnímu opatrovníku se přiznávají náklady ve výši 1 573 Kč.
2. Na základě oznámení poskytovatele služeb o nesouhlasu umístěné s poskytováním sociální služby soud I. stupně zahájil řízení o vyslovení nepřipustnosti držení umístěné v tomto zařízení. V průběhu řízení umístěnou osobně vyslechl a zjistil, že umístěná se sice projevovala poměrně koherentně, na svou situaci však nemá reálný náhled a odmítá přijmout fakt, že jí byl pravomocně jmenován opatrovník k ochraně jejích zájmů. Umístěná má tendenci zlehčovat své zdravotní problémy (diabetes, omezená hybnost o francouzské holi), a má nereálné představy o samostatném životě ve svém bydlíšti. Při konfrontaci s jejími bytovými poměry (starší zanedbaný dům s kotelnou ve sklepě a koupelnou v patře, kde umístěná bydlela sama), tvrdila, že má krásné bydlení, z nepořádku a zanedbanosti bytu vinila své dcery a bagatelizovala pravděpodobné potíže související s uvedeným charakterem bydlení. Veřejný opatrovník vyjádřil nesouhlas s propuštěním umístěné, s ohledem na její nepříznivý zdravotní stav, s ohledem na stav jejího domu, nedostatečné finanční zajištění a nefunkční rodinné vztahy. Soud I. stupně pak při posouzení věci

postupoval dle § 84 a násl. z. ř. s. Ačkoliv v daném případě smlouvu uzavřela umístěná ještě předtím, než jí byl soudem jmenován opatrovník, postupoval soud s přihlédnutím k následnému pravomocnému jmenování hmotněprávního opatrovníka a jeho nesouhlasu s ukončením služeb analogicky dle uvedeného ustanovení. Z nedávného opatrovnického řízení je soudu I. stupně známo, že umístěná se ocitla v zařízení sociální služby z důvodu svého dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu vyžadujícího každodenní pomoc (lékařská zpráva Nemocnice Tábor z 1. 2. 2021, zpráva psychiatricky [redacted] z 19. 4. 2021, rozhodnutí Úřadu práce z 24. 3. 2021, zhlédnutí posuzované 21. 10. 2021, účastnická výpověď dcery [redacted] při jednání 30. 11. 2021). Jelikož je současně zjevné, že umístěná nemá na svou situaci reálný náhled a popsanou realitu bagatelizuje či popírá, nelze považovat její další umístění v zařízení sociální služby za nepřiměřené. V místě svého bydliště nemá umístěná zajištěnou žádnou formu pečovatelské služby ani jistotu pomoci rodiny. Její samostatná existence v neutěšených poměrech jejího domova by pro ni byla vzhledem k jejímu zdravotnímu handicapu na zdraví a životě ohrožující.

3. Proti tomuto usnesení podala včas odvolání umístěná, která ho pak doplnila jednak sama, jednak prostřednictvím svého procesního opatrovníka. V těchto podáních uvádí, že nadále nesouhlasí s tím, aby žila v Domě sociálních služeb v [redacted]. Opakovaně uvádí, že má kde bydlet, v [redacted]. Děti jí podceňují. Je si dobře vědoma, co jí doma čeká. Má dobré zdraví, je soběstačná, výborně chodí a je schopna zvládat všechny činnosti, co je třeba doma. V Domě sociálních služeb nemůže žít, ničí jí to život. Z těchto důvodů žádá změnu usnesení tak, aby bylo vysloveno, že její další držení v tomto místě je nepřipustné.
4. Město [redacted] jako veřejný opatrovník ve vyjádření k odvolání uvedlo, že na základě jednání soudu I. stupně byla řešena možnost sjednání terénní sociální služby v místě trvalého bydliště umístěné, aby se mohla vrátit domů. Ze sdělení Pečovatelské služby [redacted] však bylo zjištěno, že poskytuje péči jenom v pracovních dnech od 7:00 hod. do 15:30 hod., přičemž i toto každodenní poskytování by přesáhlo 6 000 Kč měsíčně, na což umístěná nemá dostatek finančních prostředků. Umístěná ani není schopna si samostatně několikrát za den aplikovat inzulin pro závažnou oční vadu, i když uvádí, že to sama zvládne. Dle sdělení služby domácí péče Tereza Tábor jsou schopni provádět aplikaci inzulinu maximálně 3x denně, umístěné je aplikován 4x denně. Z vyjádření praktické lékařky [redacted] je také patrné, že umístěná není plně způsobilá se o sebe postarat bez pomoci druhé osoby, i když tvrdí opak. Další komplikací jsou nevhodné bytové podmínky domu umístěné v [redacted], přičemž zlepšení této situace třeba z hlediska pořádku brání i to, že umístěná si nepřeje, aby do domu kdokoliv vstupoval. Nemá věcný náhled nad svojí životní situací, sama se nedokáže postarat o sebe s ohledem na svůj zdravotní stav. Po finanční stránce nemá dostatek finančních prostředků na pokrytí případně sjednaných služeb terénní pečovatelské služby. Dům má vytápěný pevnými palivy (dřevo a uhlí), aktuálně bez zásob, v domě je špatný přístup do kotelny po strmých schodech. S ohledem na nefunkční rodinné vztahy nelze předpokládat, že by se zajištěním péče pomáhala umístěné její rodina. Proto veřejný opatrovník zastává stanovisko, aby umístěná i nadále setrvala v pobytovém sociálním zařízení.
5. Poskytovatel služeb ve vyjádření k odvolání sdělil, že umístěná nemá náhled na svou situaci. Pokud by byla propuštěna domů, situace by vyžadovala spolupráci s rodinou, prakticky každý večer či o víkendech, což není reálné. Proto také souhlasí se stanoviskem veřejného opatrovníka.
6. Podle § 212 o. s. ř. přezkoumal odvolací soud usnesení soudu I. stupně v celém rozsahu, vyjma výroku o odměně procesního opatrovníka, který má samostatný skutkový základ a nabyt tak samostatně právní mocí. K projednání věci bylo nařízeno jednání v souladu s § 214 odst. 1 o. s. ř. a § 73 z. ř. s. K němu se nedostavila umístěná, která byla o termínu jednání řádně vyrozuměna. Věc byla projednána a rozhodnuta v její nepřítomnosti v souladu s § 101 odst. 3 ve spojení s § 211 o. s. ř. Odvolací soud dospěl k závěru, že odvolání nelze shledat důvodným.

7. Soud I. stupně postupoval ve věci v souladu s procesními pravidly, které pro daný typ řízení vyplývají zejména z § 84 a § 84a z. ř. s. Lze bez výhrad akceptovat jeho procesní názor o analogickém postupu uvedených ustanovení, přestože smlouvou o poskytování sociální služby uzavřela sama umístěná ještě před jmenováním veřejného opatrovníka. I zde totiž dochází k neshodě mezi umístěným a jeho hmotněprávním opatrovníkem o tom, zda má trvat další pobyt umístěné v zařízení sociální služby, v jehož prostorech je do jisté míry umístěná omezena na osobní svobodě. Soud I. stupně jí, po zahájení řízení z úřední povinnosti, ustanovil procesního opatrovníka a následně ji osobně vyslechl a poskytl potřebná poučení. Jediným procesním nedostatkem ze strany soudu I. stupně je tak skutečnost, že nerozhodl po nařízení jednání, neboť z dikce zákona takový postup vyplývá – „soud je povinen věc projednat“, § 84a odst. 2 z. ř. s. (k tomuto srovnej Zákon o zvláštních řízeních soudních, 2. vydání 2020, C.H. Beck, bod 7 komentáře k § 84a). Umístěná však byla vyslechnuta za přítomnosti dalších účastníků, všichni v rámci tohoto jednání prezentovali svá stanoviska. V dalším soud I. stupně důkazně vyšel z listin, které vyplývají z předešlého opatrovnického řízení, jež probíhalo krátce předtím. Mimo to měl k dispozici již pouze fotografie domu umístěné v [REDAKCE]. S ohledem na tyto skutečnosti a také s ohledem na to, že odvolací soud nařídil jednání, v rámci kterého mohla umístěná uplatnit všechna svá procesní práva a vznést výhrady vůči postupu a závěrům soudu I. stupně, nepokládal odvolací soud uvedenou vadu za takovou, jež by v tomto konkrétním případě měla za následek nesprávné rozhodnutí ve věci.
8. Ve věcné rovině je možné vyjít ze skutkových zjištění soudu I. stupně, které jsou vesměs logické, podložené a tudíž správné. Opakuje se situace z dřívějšího řízení o ustanovení hmotněprávního opatrovníka umístěné, která i tehdy tvrdila určité skutečnosti, ostatní účastníci tvrdili odlišné a důkazy jim dávaly za pravdu. V konfrontaci s odvolacími námitkami umístěné lze uvést obsah e-mailové zprávy praktické lékařky [REDAKCE] z 12. 7. 2022, která k dotazu veřejného opatrovníka sdělila, že paní Vobnášilová si nedokáže sama aplikovat inzulin, nezvládá užívání léků, chodí o francouzských holích, je orientovaná místem a osobou, obléká se sama a nají se sama, na WC si také sama dojde a koupe se s dopomocí či s dohledem. Ve vztahu k vyjádření veřejného opatrovníka odvolací soud doplnil dokazování ještě o zprávu Města [REDAKCE] ze 4. 7. 2022, dle které poskytuje pečovatelskou službu pouze v pracovních dnech od 7:00 do 15:30 hod. a není schopno zajistit třeba celodenní stravování či péči o víkendech. Neposkytují rovněž zdravotní úkony, třeba aplikace inzulinu.
9. Umístěná tudíž tvrdí, že má „velmi bezvadné“ zdraví, přitom trpí několika chronickými onemocněními, jež mají zásadní vliv na její schopnost se sama o sebe postarat (diabetes, oční vada). Umístěná uvádí, že „výborně chodím“, k chůzi však reálně potřebuje vždy pomoc francouzských holí. Umístěná tvrdí, že je „soběstačná“, ale přitom i výše zmíněná lékařská zpráva potvrzuje dřívější zjištění, že v důsledku svého zdravotního stavu není umístěná schopna zajistit si sama pro ní nezbytnou lékařskou péči (zejména aplikace inzulinu, ale i užívání dalších léků), nemluvě o dalších věcech souvisejících třeba s její omezenou mobilitou. I odvolací soud jistě chápe náhled a přání umístěné, že by chtěla dožít doma, kde dlouhá léta žila. Z odvolacího řízení je zřejmé, že zúčastněné osoby (zejména veřejný opatrovník) se snažily najít cestu k realizaci takové možnosti. To se však neukázalo reálným, a to v důsledku stále trvajících nepříznivého zdravotního stavu umístěné ve spojení se současným stavem a charakterem domu umístěné v [REDAKCE]. To bylo rovněž již několikrát rozebíráno během tohoto řízení i předchozího opatrovnického řízení a této otázce se věnoval i odvolací soud (viz usnesení z 22. 3. 2022, bod 10. odůvodnění). Jestliže je zmíněným způsobem zhoršena mobilita umístěné, pak je prostě a jednoduše zcela nereálné, že by byla schopna sama si řádně a plně zajistit jednak hygienu v domě, kde se koupelna nachází v patře, jednak (při blížící se topné sezóně) topení v kotli na pevná paliva, jež se zase nachází ve sklepě. A to nemluvě o tom, že ani v odvolacím řízení nebylo zjištěno, že by bylo zajistit pro umístěnou pravidelnou aplikaci inzulinu každodenně a v rozsahu, v jakém to její zdravotní stav vyžaduje, což sama prostě schopna zvládat není (viz i zmíněná

lékařská zpráva). Tento stav by mohla změnit částečně pomoc rodiny, pro nefunkční vztahy mezi umístěnou a jejími nejbližšími příbuznými však toto možné není očekávat, jak bylo rovněž během odvolacího řízení zmíněno.

10. S ohledem na tyto skutečnosti nezbývá než akceptovat jako správný konečný právní závěr soudu I. stupně o tom, že další držení umístěné v zařízení sociální služby je přípustné. Odvolací soud tak podle § 219 o. s. ř. usnesení soudu I. stupně v tomto výroku i v navazujících výrocích o nákladech řízení potvrdil.
11. Podle § 224 odst. 1 o. s. ř. a § 23 z. ř. s. bylo o nákladech odvolacího řízení rozhodnuto tak, že žádný z účastníků nemá právo na jejich náhradu, když nejsou dány ani v této fázi řízení mimořádné okolnosti pro přiznání náhrady nákladů některé ze stran. O odměně a nákladech procesního opatrovníka přísluší rozhodnout soudu I. stupně.

Poučení:

Proti tomuto usnesení lze podat dovolání ve lhůtě 2 měsíců ode dne jeho doručení k Nejvyššímu soudu ČR v Brně prostřednictvím soudu I. stupně za podmínek dle § 237 o. s. ř.

Tábor 15. 9. 2022

JUDr. Robert Ožvald v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Kateřina Divíšková.

Kateřina
Divíšková

Digitaly poskytl Kancelář Justice
dne 30.09.2022 11:11:11

Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 29.09.2022. Připojení doložky provedla Jana Martínková dne 30.09.2022.